

Norges Byer.

Efter de norske kommunale Tællinger d. 31. Debr. 1885, — hvis Resultater findes meddelte dels i »Meddelelser fra det statistiske Centralbureau«, 4. Bd., dels i »Statistisk Aarvog for Kongeriget Norge«, 6. Aarg. —, levede der i Norges 61 Byer den anførte Dag 426,000 Personer (o: den tilstedeværende Befolkning). Ti Aar før, ved den almindelige Folketælling d. 31. Debr. 1875, havde Bybefolkningen kun været 353,000. I ti Aar voxede saaledes Bybefolkningen med næsten 21 pCt., og den udgør nu godt og vel en Femtedel (c. 22 pCt.) af hele Rigets Befolkning.

De største Byer var d. 31. Debr. 1885:

Kristiania	128,000	Indv.
Bergen	47,000	—
Thronhjelm	24,000	—
Stavanger	23,000	—
Drammen	19,000	—
Kristianssand	13,000	—
Frederikstad	11,000	—
Frederikshald	11,000	—
Laurvik	11,000	—
Kristianssund	9,800	—

I disse ti Byer lever der altsaa tilsammen c. 300,000 Indv., — medens der til Fordeling mellem de øvrige 51 Byer ikke engang bliver 130,000. Men der mangler, som man ser, adskilligt i, at det samlede Folketal i de ti største norske Byer naar Folketallet i den ene By København-Frederiksberg, uagtet den norske Stats Folkemængde ikke er synderligt mindre end den danske Stats.

Tilvæksten i den samlede Bybefolkning fra 1875 til 1885 var, som anført, 21 pCt., nøjagtigt 20,7 pCt. Bergens Befolkning var netop voxet med denne pCt. Men blandt de øvrige 60 Byer var der 15, hvis Befolkning var voxet med mere, og 33, hvis Befolkning var voxet med mindre end 21 pCt. I 12 Byer var Befolkningen endog taget af. De 12 Byer, hvis Befolkning var taget af (til dels med meget betydelige Procenter), var alle Smaabyer.

Norges Byer.

Efter de norske kommunale Tællinger d. 31. Debr. 1885, — hvis Resultater findes meddelte dels i »Meddelelser fra det statistiske Centralbureau«, 4. Bd., dels i »Statistisk Aar bog for Kongeriget Norge«, 6. Aarg. —, levede der i Norges 61 Byer den anførte Dag 426,000 Personer (o: den tilstedeværende Befolkning). Ti Aar før, ved den almindelige Folketælling d. 31. Debr. 1875, havde Bybefolkningen kun været 353,000. I ti Aar voxede saaledes Bybefolkningen med næsten 21 pCt., og den udgør nu godt og vel en Femtedel (c. 22 pCt.) af hele Rigets Befolkning.

De største Byer var d. 31. Debr. 1885:

Kristiania	128,000	Indv.
Bergen	47,000	—
Thronhjelm	24,000	—
Stavanger	23,000	—
Drammen	19,000	—
Kristianssand	13,000	—
Frederikstad	11,000	—
Frederikshald	11,000	—
Laurvik	11,000	—
Kristianssund	9,800	—

I disse ti Byer lever der altsaa tilsammen c. 300,000 Indv., — medens der til Fordeling mellem de øvrige 51 Byer ikke engang bliver 130,000. Men der mangler, som man ser, adskilligt i, at det samlede Folketal i de ti største norske Byer naar Folketallet i den ene By København-Frederiksberg, uagtet den norske Stats Folkemængde ikke er synderligt mindre end den danske Stats.

Tilvæksten i den samlede Bybefolkning fra 1875 til 1885 var, som anført, 21 pCt., nøjagtigt 20,7 pCt. Bergens Befolkning var netop voxet med denne pCt. Men blandt de øvrige 60 Byer var der 15, hvis Befolkning var voxet med mere, og 33, hvis Befolkning var voxet med mindre end 21 pCt. I 12 Byer var Befolkningen endog taget af. De 12 Byer, hvis Befolkning var taget af (til dels med meget betydelige Procenter), var alle Smaabyer.

I de ovennævnte ti største Byer var Tilvæxtprocenten fra 1875 til 1885: Kristiania 35, Bergen 21, Thronhjøm 7, Stavanger 12, Drammen 4, Kristianssand 8, Frederiksstad 17, Frederikshald 15, Laurvik 43 og Kristianssund 19. Kun i to af disse Byer var Tilvæxtprocenten højere end den gennemsnitlige, i syv var den lavere. Derimod var der blandt de smaa Byer enkelte med overordentligt høje Tilvæxtprocenter.

Sprogforhold i Belgien.

I Bd. II., H. 3 af Dr. R. Lehmanns »Forschungen zur deutschen Landes- und Volkskunde« (Stuttgart 1887) findes optaget en Afhandling af Karl Brämer om »Nationalität und Sprache im Königreiche Belgien«, hvoraf der findes meddelt adskillige Uddrag i »Statist. Korr.« Her indskrænker vi os til følgende Notits:

Ved Udgangen af 1880 forstod af den belgiske Befolkning (\div c. 280,000 Børn under 2 Aar og c. 6,400 Personer, der ikke var noget af de tre Sprog mægtige):

42,6	pCt. udelukkende	Fransk (Wallonsk).
47,5	— —	Flamsk.
0,8	— —	Luxemburgsk (Tysk).
8,1	— baade	Fransk og Flamsk.
0,7	— —	Fransk — Luxemburgsk.
0,06	— —	Flamsk — Luxemburgsk.
0,2	— alle tre	Sprog.

Blandt de Personer, der var to eller alle tre Sprog mægtige, var Mændene i Majoritet.

I de fjorten Aar fra 31. Decbr. 1866 til 31. Decbr. 1880 sank Tallet paa Personer, der kun kunde Flamsk, fra 49,9 pCt. til 42,6 pCt., hvorimod Tallet paa dem, der baade kunde Flamsk og Fransk, steg fra 6,4 pCt. til 8,1 pCt. Flamskens stærke Tilbagegang skyldes ikke en Forskydning af Sproggrænserne, der tværtimod har holdt sig temmeligt konstant, men er en Følge af, at Flamlænderne, hvis de vil regnes for dannede, maa være det franske Sprog mægtige.